

ływanych przez prezydium rady narodowej na wniosek przewodniczącego komitetu spośród znawców zagadnień turystyki i działaczy turystycznych.

2. Liczbę członków poszczególnych komitetów ustala Przewodniczący Komitetu dla Spraw Turystyki na wniosek prezydium rady narodowej.

§ 6. 1. Przewodniczący komitetu kieruje całokształtem prac komitetu i wydaje zarządzenia celem wprowadzenia w życie jego uchwał.

2. Przewodniczący komitetu jest stale urzędującym kierownikiem sekretariatu komitetu (§ 9).

§ 7. 1. Komitety działają kolegialnie.

2. Komitety odbywają posiedzenia nie rzadziej niż raz na miesiąc.

3. Uchwały komitetów zapadają zwykłą większością głosów. W przypadku równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. Każdy członek komitetu ma prawo zgłosić do protokołu swoje odrębne uzasadnione zdanie.

§ 8. Celem zapewnienia komitetowi współpracy szerokiego aktywu społecznego komitet może powołać komisje stałe lub doraźne dla poszczególnych dziedzin turystyki.

§ 9. 1. Referaty turystyki w prezydiach wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi), utworzone uchwałą nr 129 Rady Ministrów z dnia 8 marca 1952 r. (Monitor Polski Nr A-26, poz. 343), przekształca się w sekretariaty komitetów, stanowiące aparat wykonawczy komitetów.

2. Sekretariaty komitetów opracowują materiały i projekty uchwał na posiedzenia komitetów, spełniają czynności związane z odbywaniem posiedzeń komitetów, czuwają nad wprowadzeniem w życie uchwał, a w okre-

sach między posiedzeniami opracowują bieżące sprawy w zakresie ustalonym w § 2.

§ 10. Członkowie komitetów i komisji za swe czynności nie otrzymują wynagrodzenia, a w razie podróży służbowych otrzymują należności określone w przepisach dotyczących pracowników państwowych.

§ 11. Pracownicy zatrudnieni w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały w referatach turystyki w prezydiach wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) przechodzą do pracy w sekretariatach komitetów (§ 9).

§ 12. W zakresie unormowanym niniejszą uchwałą tracą moc przepisy:

- 1) uchwały Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. — Instrukcja nr 2 w sprawie składu, podziału pracy i trybu działania prezydiów rad narodowych (Monitor Polski Nr A-57, poz. 654 z późniejszymi zmianami),
- 2) uchwały Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. — Instrukcja nr 3 w sprawie tworzenia wydziałów i referatów prezydiów rad narodowych (Monitor Polski Nr A-57, poz. 655 z późniejszymi zmianami),
- 3) uchwały Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1950 r. — Instrukcja nr 8 w sprawie organizacji wewnętrznej i etatów wydziałów prezydiów rad narodowych (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-8, poz. 76 z późniejszymi zmianami).

§ 13. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej.

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

253

UCHWAŁA Nr 189 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 marca 1955 r.

o podatku dochodowym od spółdzielczości.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 44, poz. 399) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

DZIAŁ I.

R o z d z i a ł 1.

Podmiot opodatkowania.

§ 1. Obowiązkowi podatkowemu podlegają:

- 1) spółdzielnie;
- 2) centrale spółdzielni oraz wszystkie inne związki spółdzielni, jeżeli oprócz wykonywania funkcji kierownictwa, koordynacji, kontroli i nadzoru w stosunku do zrzeszonych spółdzielni prowadzą także działalność gospodarczą;
- 3) Centralny Związek Spółdzielczy, jeżeli oprócz wykonywania czynności, przewidzianych w art. 4 ustawy z dnia 21 maja 1948 r. o Centralnym Związku Spółdzielczym i centralach spółdzielni (Dz. U. z 1948 r.

Nr 30, poz. 199 i z 1949 r. Nr 65, poz. 524) prowadzi także działalność gospodarczą.

§ 2. Opodatkowaniu według przepisów niniejszej uchwały nie podlegają spółdzielnie, w stosunku do których nadrzędna jednostka spółdzielcza stwierdziła, że prowadzi działalność niezgodną z zasadami spółdzielczości. Opodatkowanie tych spółdzielni następuje według przepisów o podatku dochodowym, obowiązujących podatników niebędących podmiotami gospodarki uspołecznionej.

§ 3. Od obowiązku podatkowego wolne są:

- 1) rolnicze spółdzielnie produkcyjne w zakresie swej działalności statutowej; podlegają one jednak obowiązkowi podatkowemu od zysków osiągniętych z przedsiębiorstw i warsztatów z wyłączeniem zysku osiągniętego z obrotu z własnymi członkami;
- 2) nowoorganizowane spółdzielnie pracy produkujące wyłącznie z odpadów na okres 2 lat od chwili rozpoczęcia produkcji;
- 3) nowoorganizowane jednostki spółdzielcze zrzeszone w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” na okres 2 lat od chwili rozpoczęcia działalności.

R o z d z i a ł 2.

Przedmiot (podstawa) opodatkowania.

§ 4. 1. Podstawę opodatkowania stanowi zysk bilansowy, wykazany w sprawozdaniu finansowym, zatwierdzonym w przepisany trybie, sporządzonym zgodnie z obowiązującymi podatnika zasadami bilansowania na podstawie prawidłowo prowadzonych ksiąg rachunkowych.

2. Jeżeli organ finansowy stwierdził, iż na skutek nieprzezwyciężenia przez podatnika obowiązujących przepisów w zakresie prowadzenia księgowości lub zasad bilansowania zysk bilansowy wykazany został w niewłaściwej wysokości, wzywa podatnika do sprostowania sprawozdania finansowego, wyznaczając w tym celu odpowiedni termin oraz wskazując pozycje, które mają ulec sprostowaniu. Organ finansowy przesyła równocześnie odpis wezwania nadrzędnej jednostce spółdzielczej.

3. Podatnikowi nie godzącemu się z ustaleniami zawartymi w wezwaniu do sprostowania sprawozdania finansowego służy prawo wniesienia odwołania do bezpośrednio wyższego organu finansowego; odwołanie należy wnieść w ciągu 14 dni od doręczenia wezwania. Wniesienie środka odwoławczego przerywa bieg terminu do sprostowania sprawozdania finansowego na okres od dnia złożenia odwołania do dnia doręczenia decyzji wydanej przez organ odwoławczy.

4. W przypadku gdy księgi rachunkowe podatnika prowadzone są w sposób uniemożliwiający ustalenie podstawy opodatkowania we właściwej wysokości, organ finansowy ustala zysk podlegający opodatkowaniu w drodze oszacowania; organ finansowy, wydając decyzję ustalającą wysokość podatku, obowiązany jest podać równocześnie podatnikowi przyczyny pominięcia ksiąg jako dowodu i zawiadomić o tym nadrzędną jednostkę spółdzielczą.

5. Przepisy ust. 4 mają odpowiednie zastosowanie w przypadku, gdy sprawozdanie finansowe nie zostało sporządzone przed upływem terminu do złożenia rocznego sprawozdania podatkowego (§ 15) bądź też gdy podatnik nie dokonał odpowiedniego sprostowania sprawozdania finansowego w terminie ustalonym przez organ finansowy.

§ 5. Podstawę opodatkowania central spółdzielni oraz związków spółdzielni stanowi zysk bilansowy, osiągnięty z działalności gospodarczej, o której mowa w § 1 pkt 2. Przepis ten stosuje się odpowiednio do Centralnego Związku Spółdzielczego.

§ 6. Opodatkowaniu nie podlegają:

- 1) na okres dwóch lat — zyski nowoorganizowanych w spółdzielniach pracy działów produkcji wyłącznie z odpadów pod warunkiem, że dochody i koszty tych działów będą odrębnie wykazywane;
- 2) na okres dwóch lat — zyski osiągnięte z przedsiębiorstw i warsztatów prowadzonych przez rolnicze spółdzielnie produkcyjne.

DZIAŁ II.

R o z d z i a ł 3.

Wysokość podatku.

§ 7. 1. Wysokość podatku wynosi:

- 1) dla jednostek spółdzielczych zrzeszonych w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy z wyłączeniem

tych jednostek, które prowadzą wyłącznie działalność handlową, zależnie od rentowności według następującej skali:

Przy rentowności	a) od części zysku stanowiącej w stosunku do kosztów własnych	podatek wynosi	b) od reszty zysku podatek wynosi
ponad 5%	—	24%	—
do 10%	5%	24%	40%
10%	10%	32%	44%
15%	15%	36%	52%
20%	20%	40%	60%
25%	25%	44%	68%
30%	30%	48%	76%
35%	35%	52%	80%

2) dla pozostałych jednostek spółdzielczych — $\frac{1}{3}$ część zysku.

2. Rentowność, o której mowa w ust. 1 pkt 1, określa się przez ustalenie procentowego stosunku zysku osiągniętego ze sprzedaży (realizacji) produkcji (robót i usług) do kosztu własnego tej sprzedaży (realizacji).

§ 8. Przypadający podatek, obliczony w myśl § 7 ust. 1, ulega podwyższeniu o 10% w następujących przypadkach:

- 1) jeżeli prowadzone przez podatników księgi rachunkowe zostaną pominięte jako dowód w postępowaniu podatkowym (§ 4 ust. 4 i 5);
- 2) gdy bilans roczny nie został złożony w terminie przewidzianym w § 15;
- 3) gdy sporządzony bilans nie został zatwierdzony przez walne zgromadzenie członków w terminie sześciu miesięcy po upływie roku kalendarzowego (rachunkowego).

W razie zbiegu przypadków wymienionych w pkt 1, 2 i 3 stosuje się podwyżkę 10% jednokrotnie.

R o z d z i a ł 4.

Płatność podatku.

§ 9. 1. Podatnicy obowiązani są uiszczać w ciągu roku podatkowego w terminie do dnia 25 następnego miesiąca za miesiąc ubiegły tytułem podatku dochodowego taki procent planowanego na dany miesiąc podatku dochodowego, jaki wynika ze stosunku procentowego realizacji faktycznej tego miesiąca do planowanej na dany miesiąc realizacji. Za planowane na dany miesiąc podatek i realizację uważa się $\frac{1}{3}$ odpowiednich kwot przewidzianych na dany kwartał w zatwierdzonym rocznym planie finansowym. Do czasu zatwierdzenia rocznego planu finansowego podatek należy wpłacać w wysokości podatku ustalonego zgodnie z powyższymi zasadami za końcowy miesiąc okresu objętego ostatnim bilansem okresowym.

2. Minister Finansów może ustalić, że wysokość wpłat miesięcznych ustala się na podstawie planów operacyjnych lub miesięcznych sprawozdań terminowych.

§ 10. 1. Podatnicy obowiązani są w terminie do dnia 5 drugiego miesiąca po upływie I, II i III kwartału dokonać obliczenia podatku przypadającego od zysku wykazanego w bilansach sporządzonych na koniec tych kwartałów (bilansów okresowych) Przepisy § 4 ust. 2—4 stosuje się odpowiednio.

2. Podatnicy z wyjątkiem wymienionych w ust. 3 obowiązani są w terminie do dnia 28 lutego roku następnego po upływie roku podatkowego dokonać wstępnego obliczenia rocznego podatku wynikającego ze sporządzonego bilansu na dzień 31 grudnia.

3. Podatnicy zrzeszeni w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” dokonują wstępnego obliczenia rocznego podatku (ust. 2) w terminie do dnia 31 marca roku następnego po upływie roku podatkowego.

§ 11. 1. Podatnicy, którzy nie sporządzą bilansu kwartalnego (okresowego) przed upływem terminu ustalonego w § 10 ust. 1, obowiązani są uiścić w tym terminie — niezależnie od dokonanych wpłat miesięcznych — kwotę odpowiadającą 10⁰/₀ należnych wpłat za dany kwartał. Rozliczenie dokonanych w ten sposób wpłat nastąpi na podstawie złożonego przez podatnika najbliższego bilansu kwartalnego (okresowego).

2. Podatnicy, którzy nie sporządzą bilansu rocznego (na dzień 31 grudnia) przed upływem terminu obliczenia wstępnej wpłaty rocznej, obowiązani są uiścić w tym terminie kwotę wynoszącą 10⁰/₀ wpłat, przypadających do uiszczenia w ciągu roku podatkowego.

§ 12. 1. Jeżeli kwota podatku wynikająca ze sporządzonych bilansów na dzień 31 marca, 30 czerwca, 30 września, 31 grudnia (§ 10) będzie wyższa od sumy dokonanych wpłat za te okresy, na podatniku ciąży obowiązek dokonania dodatkowej wpłaty w terminach przewidzianych w § 10.

2. Jeżeli natomiast kwota podatku wynikająca ze sporządzonych bilansów (ust. 1) będzie niższa od sumy dokonanych wpłat za te okresy, nadpłaconą kwotę podlega zarachowaniu na bieżące należności podatku dochodowego, następnie zaś na inne należności podatkowe, a w ich braku podlega zwrotowi.

§ 13. 1. Podatnicy obowiązani są w ciągu trzech dni od daty otrzymania decyzji o zatwierdzeniu rocznego planu finansowego złożyć organowi finansowemu odpis tego planu (z podziałem na kwartały). W takim samym terminie obowiązani są podatnicy zawiadomić o ewentualnych zmianach planu.

2. Podatnicy obowiązani są w terminach płatności (§§ 9 i 10) składać deklaracje miesięczne oraz sprawozdania kwartalne (okresowe). W składanych deklaracjach (sprawozdaniach) należy podać podstawę obliczenia podatku i jego wysokość. Do sprawozdań obejmujących obliczenia okresowe (§ 10) należy dołączyć odpowiedni bilans.

§ 14. Brak zysku bilansowego w poszczególnych okresach nie zwalnia podatnika od złożenia sprawozdania z odpowiednim bilansem.

§ 15. Podatnicy obowiązani są w terminie dwóch tygodni od daty zatwierdzenia bilansu rocznego, nie później jednak niż do dnia 30 czerwca po upływie roku po-

datkowego, złożyć organowi finansowemu roczne sprawozdanie podatkowe wraz z zatwierdzonym bilansem. W tymże terminie należy uiścić podatek w wysokości różnicy pomiędzy kwotą podatku przypadającego od wykazanego w sprawozdaniu zysku, przy uwzględnieniu przepisów § 8, a sumą dokonanych uprzednio wpłat za dany rok podatkowy (§§ 9, 10 i 11). Nadpłacone kwoty ulegają zarachowaniu — po uprzednim stwierdzeniu przez organ finansowy prawidłowości złożonego sprawozdania (§ 17 ust. 1) — na bieżące należności podatku dochodowego, następnie zaś na inne należności podatkowe, a w ich braku podlegają zwrotowi.

§ 16. Właściwym do ustalania zobowiązań podatkowych z tytułu podatku dochodowego i do poboru tego podatku jest organ finansowy (wydział finansowy prezydium powiatowej lub miejskiej rady narodowej bądź oddział wydziału finansowego Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi), w którego okręgu znajduje się siedziba zarządu spółdzielni (centrali, związku itp.).

§ 17. 1. Organ finansowy obowiązany jest czuwać nad prawidłowością i terminowością składanych przez podatników deklaracji i sprawozdań podatkowych.

2. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości organ finansowy ustala należny podatek i wydaje decyzję co do uiszczenia nie dopłaconej różnicy.

3. Różnica pomiędzy kwotą podatku, ustaloną przez organ finansowy, a sumą podatku, wynikającą z deklaracji (sprawozdania), płatna jest w ciągu 30 dni od dnia doręczenia decyzji, ustalającej zobowiązanie podatkowe.

§ 18. Upoważnia się Ministra Finansów do zmiany trybu i terminu płatności podatku dla poszczególnych podatników lub grup podatników.

DZIAŁ III.

Przepisy końcowe.

§ 19. W przedmiotach nie uregulowanych niniejszą uchwałą stosuje się odpowiednio przepisy dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 56, poz. 506 i z 1953 r. Nr 9, poz. 27), jak również przepisy dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452).

§ 20. Z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały traci moc uchwała nr 97 Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1951 r. o podatku dochodowym od spółdzielczości (Monitor Polski Nr A-17, poz. 224). Uchwała ta ma jednak zastosowanie do dochodów osiągniętych do dnia 31 grudnia 1954 r.

§ 21. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów.

§ 22. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz